ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 710
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

11 ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1956
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΑ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3517

ΜΑΦΙΑ ΚΑΚΟΠΟΙΩΝ

Ἕνα πνεῦμα διεθνοῦς κατανοήσεως εἶχεν ἀρχίσει νὰ κυριαρχῇ τόν τελευταῖον καιρόν. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας ὅλων τῶν λαῶν, ὡρίμαζε καὶ διεμορφοῦτο εἰς παγκόσμιον συνείδησιν. Οἱ δοῦλοι εἶχαν ἐξεγερθῆ. Οἱ ἄποικοι διεξεδίκουν θαρραλέως τῆς αὐτοδιαθέσεώς των τὸ δικαίωμα. Καὶ ἡ Ρωσσία, ἀλλοῦ ὑποδουλίζουσα τὰς ἐξεγέρσεις καὶ ἀλλοῦ ἐμφανιζομένη ὡς αὐτόκλητος ἀντιλήπτωρ τῶν ἀδικουμένων, εἶχεν ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἀνθρωπιστικωτέρας πολιτικῆς. Ἡ θεωρία τῶν δύο μέτρων, ἄλλου διὰ τοὺς ἐγχρώμους τῶν ἀποικιῶν καὶ διαφορετικοῦ διὰ τοὺς λευκοὺς τῶν δορυφόρων χωρῶν, ὑπεχώρει εἰς τὴν γενικότητα τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Συνεπῶς καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ὅλων τῶν μεγάλων Κρατῶν, ἔναντι τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δημοκρατικῶν ἰδεωδῶν. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀποσταλινοποίησις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως δὲν ἦτο πείραμα μιᾶς προσωπικῆς πρωτοβουλίας τοῦ κ. Κροῦστσεφ. Ἦτο γιγάντιος σταθμὸς εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς κομμουνιστικῆς κοσμοθεωρίας, τὴν ὁποίαν ὁ ἐγωκεντρικὸς μονολιθισμὸς τοῦ Στάλιν εἶχε καθηλώσῃ εἰς τὸ κατάθλιψεως.

Τὰ πρόσωπα εἶναι ἀπόστολοι τῶν ἰδεῶν. Καὶ τούτων τὴν καλλιέργειαν καὶ διάδοσιν ἐμπιστεύονται ὄχι εἰς τῶν ἰδικῶν των ἀδυναμιῶν τὴν ἱκανοποίησιν, ἀλλὰ εἰς τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως τὴν κατάκτησιν καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς τὸν ἀδίαστον προσηλυτισμόν.

Ἰδού διατί ὁ Στάλιν ἐξωστρακίσθη μετὰ θάνατον ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῶν ρωσσικῶν μαζῶν. Διότι δὲν ἐνέπνευσεν, ἀλλὰ ἐτρομοκράτησε. Δὲν ἔπεισεν, ἀλλὰ ἐξεβίασε. Δὲν ἐζωογόνησεν, ἀλλὰ ἐμάρανε. Δὲν ὤθησε τὴν σκέψιν εἰς φιλελευθέρας πτήσεις, ἀλλὰ τὴν συνέπτυξεν εἰς τῶν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν του τὴν τυραννίαν.

Κανενὸς ἀποστόλου εὐγενῶν ἰδεῶν ὁ θάνατος, δὲν ἐχαιρετίσθη ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς καὶ τοὺς συνεργάτας του, ὡς ἀπολύτρωσις, Ἔριδες περὶ τὴν διαδοχὴν εἰμπορεῖ νὰ ἐπακολουθοῦν. Ἀλλά, δέν ὑπάρχει προηγούμενον ὁμαδικῆς ἀποκηρύξεως τοῦ κληρονομουμένου, ἀπὸ τοὺς διεκδικοῦντας τὴν προτεραιότητα εἰς τοὺς τίτλους τῆς κληρονομίας. Τοῦ Στάλιν ἡ περίπτωσις εἶναι ἡ τρανωτέρα ἀπόδειξις τοῦ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον διέπραξεν, ὄχι μόνον κατὰ τῶν παλαιῶν συνεργατῶν του, ἀλλὰ κατ' αὐτῆς τῆς ἰδέας τοῦ κομμουνισμοῦ.

Αὐτὸς εἶναι ὁ βαθύτερος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον, εἰσηγουμένου τοῦ Κροῦστσεφ, τὸ Εἰκοστὸν Συνέδριον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἀπεκήρυξε τὸν Στάλιν. Καὶ ἔμπρακτος αὐτῆς τῆς ἀποκηρύξεως συνέπεια, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ὥριμος καρπὸς τῶν γενικωτέρων ἐν τῷ Κόσμῳ κοινωνικῶν ἐξελίξεων, ὑπῆρξεν ἡ χαλάρωσις τοῦ ζυγοῦ, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἡ σταλινικὴ τυραννία εἶχεν ὑποβάλῃ τοὺς λαοὺς τῶν δορυφόρων χωρῶν. «Προστάτις», ἄλλως τε, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις τῶν ἀποκλήρων τῆς ζωῆς, ποὺ δουλεύουν εἰς τοὺς ἀποικοκράτας τῆς Δύσεως, συνησθάνθη τὴν ἠθικὴν ἀντινομίαν μεταξὺ ἐκείνων, ποῦ ἀφώριζε διὰ τοὺς ἄλλους καὶ ἐκείνων, ποῦ διὰ λογαριασμόν της ἔπραττε. Δι' αὐτὸ καὶ δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ ἀνεχθῆ μίαν ἐπανόρθωσιν, τῆς ὁποίας τὴν ἔννοιαν διετύπωνε τῶν Πολωνῶν ἡ ἐξέγερσις καὶ τῶν Οὐγγρων ἡ ἐπανάστασις. Ἡ Ἄρκτος τοῦ Βορρᾶ ἔδειξε καταφανῆ τὰ σημεῖα τῆς ἐξημερώσεως.

Ἀλλὰ εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον ὥραν ἤρχισε βρυχώμενος ὁ γεγηρακὼς βρεταννικὸς Λέων. Καὶ ὡς ἀδεξίως συγχρονισμένη ὑπόκρουσις προσετέθη ὁ συριγμὸς τοῦ δράκοντος τῆς γαλλικῆς αὐτοκρατορικῆς παλαιοντολογίας. Τὶς οἶδε, μέσα εἰς αὐτὴν τὴν παράχορδον ἀγγλογαλλικὴν συμφωνίαν, εἰς ποίου κυκνείου ἄσματος τὴν τελευταίαν ὠδήν, ἠθέλησεν ἡ ἄστατος τῶν ἀνθρωπίνων τυχῶν μοῖρα νὰ ἀντιλαλήσῃ τὴν φιλοπαίγμονα βουλήν της! Ἀλλὰ ἡ μωρία αὐτῶν, τοὺς ὁποίους, διὰ τὰ πολλὰ κρίματά των, ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ ἀπολέσῃ, ἐστοίχισε τὴν εὐτυχίαν τῶν δορυφόρων λαῶν. Δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἀναπνεύσουν ὑπὸ τὴν ζείδωρον τῆς ἐλευθερίας αὔραν. Διότι ἡ Ρωσσικὴ Ἄρκτος ἐξεμάνη καὶ ἀφηνίασε. Καὶ ἐξώρμησε διὰ νὰ κατασπαράξῃ τοὺς τολμήσαντας νὰ διακηρύξουν τὰ ἐπὶ τῆς ζωῆς δικαιώματά των λαούς. Καὶ ἐσκόρπισεν εἰς πυρακτωμένον σίδηρον τῆς λύσσης τοὺς ἀφρούς.

Νά!, αὐτοὶ καὶ πάλιν ἀνυπεράσπιστα θύματα τῆς ρωσσικῆς κακουργίας, χωρὶς τὴν βάσιμον ἐλπίδα μιᾶς ἀποτελεσματικῆς ἀγωνιώδους ἐκκλήσεως. Διότι οἱ Ἀγγλογάλλοι ἔδωκαν τὸ παράδειγμα. Αὐτοὶ ἠσέβησαν κατὰ τῶν αὐτῶν ἠθικῶν νόμων, κατὰ τῶν ὁποίων βαναυσουργοῦν ἐξακολουθητικῶς οἱ Ρῶσσοι. Καὶ αὐτοὶ παρεβίασαν ξένον ἔδαφος. Καὶ αὐτοὶ ἐβομβάρδισαν ἀνοχυρώτους πόλεις. Καὶ αὐτοὶ ἐφόνευσαν ἀμάχους ἀνθρώπους. Καὶ αὐτοὶ διὰ τῶν ἔργων των διεκήρυξαν, ὅτι ἡ κτηνώδης τοῦ ἰσχυροῦ δίκαιον εἶναι ἄσκησις δικαιώματος, τὸ ὁποῖον καταλύει κάθε ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας δικαίωμα τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ ἀδυνάτου.

Δὲν ἔχει ἀξίαν ἡ διαφορὰ εἰς τῆς καταστροφῆς τὴν ἔκτασιν καὶ εἰς τὸ μέτρον τῆς κτηνώδους ἀποχαλινώσεως. Διότι τὰ ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας δικαιώματα εἶναι ἀπόλυτα, ἀνεπίδεκτα διαφορισμοῦ εἰς τῆς παραβιάσεώς των τὴν ἀποδοκιμασίαν. Καὶ οἱ Ἀγγλογάλλοι καὶ οἱ Ρῶσσοι τὰ αὐτὰ ἐξετέλεσαν ἀδικήματα. Καὶ εἶναι περισσότερον κατακριτέοι οἱ πρῶτοι, διότι μέχρι τῆς προχθὲς ἐνεφανίζοντο ὡς τιμηταὶ τῆς ρωσσικῆς βαρβαρότητος καὶ ὡς συμπαραστᾶται τῶν τυραννουμένων λαῶν. Ἦσαν ἀσφαλῶς ὑποκριταί. Ἀλλὰ ὁ φαρισαϊσμός των κατώρθωνε νὰ τηρῇ τὰ προσχήματα καὶ νὰ τοὺς ἐπιτρέπῃ νὰ κατηγοροῦν ἐλεεινότητας, τῶν ὁποίων, δυστυχῶς, δὲν ἀπεδείχθησαν ἀνώτεροι.

Ἡ ἱστορία ἐκθέτει τὰ γεγονότα καὶ διαφυλάσσει εἰς τὸ διηνεκὲς τὴν μνήμην των. Καὶ θὰ προκαλοῦν εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας, τὸν ἀποτροπιασμὸν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν Ἀγγλογάλλων ἡ ἀνίερος συνωμοσία καὶ τῶν κομμουνιστῶν Ρώσσων ἡ στυγερὰ ἀπανθρωπία. Ἐγκλήματα εἰδεχθῆ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν δικαιωμάτων του, κατὰ τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐλευθεριῶν των, κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἰδεωδῶν του.

Ἀλλὰ τῶν συγχρόνων ἡ κρίσις, πάντοτε αὐστηρὰ ἔναντι τῶν Ρώσσων, διὰ τὰς κατ' ἐξακολούθησιν ἀπανθρωπίας των, θὰ εἶναι ἀνεξιλέωτως ἀδυσώπητος κατὰ τῆς ἀτιμίας τῶν Ἀγγλογάλλων, οἱ ὁποῖοι, ἀντὶ νὰ ἀναχαιτίσουν, ἐνεθάρρυναν τὴν κομμουνιστικὴν τυραννίαν. Θὰ τοὺς θεωροῦμεν πάντοτε ὡς ἠθικοὺς αὐτουργοὺς τῆς τραγικῆς αἱματοχυσίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄργιον ἀπεκορύφωσαν αὐτὰς τὰς ἡμέρας οἱ Ρῶσσοι εἰς τὴν Οὐγγαρίαν. Τῶν θυμάτων αὐτῆς τῆς ἠθικῆς ἀνακολουθείας τῆς Δύσεως, αἱ ἐκκλήσεις, συγκινοῦν βαθύτατα τοὺς Λαούς. Ἀλλὰ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς μεγάλους λαοὺς ἔχουν μικροὺς ἡγέτας. Ἔχουν νάνους ὅπως ὁ Ἤντεν καὶ ὁ Μολλέ. Ἔχουν ταπεινοὺς συμφεροντολόγους, οἱ ὁποῖοι συναλλάσσονται εἰς τὸ παρασκήνιον, διὰ νὰ ὑποδυθοῦν τὸν θρηνῳδοῦντα Μωσσαντὲκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Περίοδον ἠθικῆς κρίσεως διέρχεται, πράγματι, ἡ ἀνθρωπότης. Ἠθικῆς κρίσεως εἰς τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τὴν τοποθέτησιν, εἰς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τὸν σεβασμόν, εἰς τῶν ἀληθειῶν τὴν ἀναγνώρισιν. Καὶ αὐτῆς τῆς κρίσεως τὸν ἀντίκτυπον τὸν ὑψίσταται συγκλονιστικὸν ἀπὸ ἐτῶν ἡ Ἑλλάς, ἀντιμέτωπος μιᾶς βρεταννικῆς Κυβερνήσεως, συγκροτημένης ἀπὸ κοινοὺς ἐκβιαστάς, ἀπὸ σκληροτραχήλους σωβινιστὰς καὶ ἀπὸ χυδαίους ὑβριστὰς τῆς ἱστορίας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἐπιταγῶν των.

Θὰ ὁδηγηθῇ εἰς τραγικὰς συμφορὰς ἡ ἀνθρωπότης, ἀν δὲν παταχθῇ καὶ δὲν ἐξουθενωθῇ ἡ νοοτροπία μιᾶς μαφίας κακοποιῶν, οἱ ὁποῖοι, δοῦλοι ἑνὸς κατηραμένου παρελθόντος, ἀγνοοῦν τὸ παρὸν καὶ περιφρονοῦν τὸ μέλλον.

ΕΝΩ ΡΩΣΣΙΚΑΙ ΒΟΜΒΑΙ ΚΑΙ ΟΒΙΔΕΣ ΑΝΑΣΚΑΠΤΟΥΝ ΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑΝ

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ Θ' ΑΝΑΚΑΛΕΣΗ ΠΙΟΑΝΩΣ ΤΟΝ ΝΑΓΚΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΟΗΕ ΚΑΜΝΕΙ ΕΚΚΛΗΣΙΝ ΑΜΕΣΟΥ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΒΙΑΣ

Ἐπεκτείνεται ὁ ἀνταρτοπόλεμος.—Μετέχουν καὶ Οὐγγαρίδες.—Ἀνετινάχθησαν τὰ ὀρυχεῖα οὐρανίου.—Κατεστράφησαν 330 Σοβιετικὰ τάνκς.—Ἡ συζήτησις καὶ αἱ χθεσιναὶ ψηφοφορίαι εἰς τὸν Ο.Η.Ε.

ΚΑΙ ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΝΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΚΑΜΝΟΥΝ ΕΚΚΛΗΣΙΝ ΠΡΟΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ!

ΒΙΕΝΝΗ. Ἐνῷ εἰς τὴν Βουδαπέστην ὁ ἀγὼν τοῦ οὐγγρικοῦ λαοῦ λαμβάνει τὴν μορφὴν ἀνταρτοπελέμου, εἰς τὸν ὁποῖον μετέχουν ἐνεργῶς καὶ τὰ γυναικόπαιδα μὲ ἡρωϊκὰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν ρωσσικῶν τάνκς, εἰς τὴν ὕπαιθρον ἡ ἐπαναστατικὴ ἐξέγερσις συνεχίζεται μὲ τὴν ἰδίαν, ὡς πάντοτε, ἀποφασιστικότητα, ἡ ὁποία ἔχει προκαλέσει ζωηρὰς ἀνησυχίας εἰς τὴν νέαν κομμουνιστικὴν κυβέρνησιν καὶ τοὺς Ρώσσους ἐπιδρομεῖς.

Οὕτω, τελευταῖαι πληροφορίαι ἀναφέρουν, ὅτι οἱ μαχηταὶ τῆς Ἐλευθερίας ἀνετίναξαν τὰ μεγάλα ὀρυχεῖα οὐρανίου τῆς Νοτίου Οὐγγαρίας καὶ ὅτι αἱ προξενηθεῖσαι εἰς αὐτὰ καταστροφαὶ εἶναι τοιαύτης ἐκτάσεως, ὥστε θὰ χρειασθῇ νὰ παρέλθῃ ἤδη πολὺς χρόνος διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ ἐκμεταλλευομένη αὐτὰ σοβιετικὴ κυβέρνησις νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ ἐκ νέου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κατὰ τὰς μέχρι στιγμῆς πληροφορίας, οἱ Ρῶσσοι δὲν κατώρθωσαν εἰσέτι νὰ καταβέσουν τὴν φλόγα τῆς οὐγγρικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τοι ἐπὶ ἓξ ὁλοκλήρους ἡμέρας ἀνασκάπτουν μὲ τὰς ὁδίδας τῶν τάνκς καὶ τὰς βόμβας τῶν ἀεροπλάνων των ὁλόκληρον τὴν ἐπαναστατημένην χώραν.

Κατόπιν τῆς ἀποτυχίας αὐτῆς χρησιμοποιοῦν τώρα ἕνα ἀκόμη φοβερώτερον ὅπλον, τὴν πείναν. Τηλεγραφήματα ἐξ Αὐστρίας μεταδίδουν ὅτι κατὰ τὰς ἀφηγήσεις τῶν προσφύγων ἐξ Οὐγγαρίας τὰ Σοβιετικὰ ἅρματα μάχης ἀπαγορεύουν πᾶσαν μεταφορὰν τροφίμων καὶ φαρμακευτικοῦ ὑλικοῦ ἐκ τῆς Αὐστρίας πρὸς διανομὴν εἰς τὸν λιμώττοντα οὐγγρικὸν λαόν.

Τὰς ἐν λόγῳ πληροφορίας ἐπιβεβαιῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας δρ. Φίνγκλ ἀνέφερεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως, περὶ τὰς 15.000 πρόσφυγων ἔχουν διαβῆ τὴν μεθόριον καὶ καταφεύγουν εἰς αὐστριακὰς πόλεις. Ἡ θέσις τῶν προσφύγων τούτων εἶναι, εἶπεν, αὐτόχρημα τραγική.

Μεταδίδεται πρὸς τούτοις ἐκ Βιέννης ὅτι αἱ μάχαι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν παύουν εἰς τὴν Βουδαπέστην καὶ ἡ πόλις κυριολεκτικῶς σείεται ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν ἐκρήξεων. Κατὰ τὸν ραδιοσταθμὸν τῆς Βουδαπέστης, οἱ ἐπαναστάται κατέχουν σταθερῶς τὸ «Παλαὶ Ρουαγιάλ» ἐπὶ τῆς Πέστης καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ τμῆμα τῆς οὐγγρικῆς πρωτευούσης, τὸ καλούμενον «Βὰρ». Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐκρήγνυνται ἐπίσης πυρκαϊαὶ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Βουδαπέστης καὶ διεξάγονται φονικαὶ ὁδομαχίαι.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ρώσσων εἶναι βαρύταται. Ὑπολογίζονται εἰς 200 τὰ καταστραφέντα τάνκς καὶ εἰς 130 τὰ πυροπληθέντα τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα. Ἐν τούτοις τὸ ἐντυπωσιακώτερον γεγονὸς τῆς χθεσινῆς ἡμέρας ὑπῆρξεν ἡ ἀνακοίνωσις ραδιοσταθμοῦ βραχέων κυμάτων καθ' ἣν παρεδόθη εἰς τοὺς ἐπαναστάτας ὁ διοικητὴς μονάδος σοβιετικῶν ἁρμάτων μάχης μὲ ὁλόκληρον τὴν ὑπ' αὐτὸν μονάδα.

Ν. ΔΕΛΧΙ. Ὡς ἐγνώσθη ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, ὁ Ἰνδὸς πρωθυπουργὸς ἔλαβε καὶ δεύτερον μήνυμα τοῦ στρατάρχου Μπουλγκάνιν. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, τὸ νέον τοῦ

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΤΙ ΜΑΣ ΜΕΝΕΙ!

Εἶναι πολλὰ χρόνια, ποὺ ἤξερα τὸ παιδὶ αὐτό. Ἀναθρεμμένο στῆς φτώχειας τὴν πλούσια ἀδερφοσύνη, ἤτανε καμάρι τοῦ σπιτιοῦ καὶ τῆς γειτονιᾶς. Εἶπανε ὅμως πὼς ἤτανε κομμουνιστὴς καὶ τὸν πιάσανε. Δέκα χρόνια πάνω στὸ θεόρατο ἀπογυμνωμένο βράχο τοῦ Ἁγίου Εὐστράτη ἀνέμισε συμπερδεμένα τὰ κουρέλια τῆς καρδιᾶς του, περιμένοντας νὰ ξεσηκωθῇ τὸ χρυσαφένιο ὄνειρο τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου καὶ νὰ φθάσῃ ὁ ζαλισμένος αὐτὸς ἄσωτος στὸ σπίτι του καὶ στὸν τόπο του.

Σὰν τὸ μεταξοσκώληκα, ποὺ πλέκει μὲ ὑπομονὴ τὸ κουκούλι, ἔτσι κι' αὐτὸς ἔσπασε τὴν κρούστα ποὺ τὸν φύλαξε κλειστόν, κι' ἔκανε φτερὰ πεταλούδας, ποὺ τὸν σήκωναν ψηλά, στὸν ἄπατο οὐρανὸ τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ. Χρυσὸ κόσμημα γι' αὐτὸν ἡ παληὰ ἰδέα, ἔπεσε στὴν κρυάδα τῆς ἐξορίας καὶ μέσα στὶς πέντε ἡμέρες, τὶς ντυμένες στὰ κρέπια, ἀγκρέμισε τὸν οὐρανό του στὴ γῆ. Ξετίναξε τὴν τρελλόσβουρα ποὺ τὸν παίδεψε, καὶ ἡ πραγματικότητα τοῦ σπιτιοῦ του, τῶν ἀδερφιῶν του τὸν ἀπαλομέθυσε καὶ πόθησε γυρνώντας νὰ μείνῃ φρόνιμος. Ἐξεσκόνισε τῆς σκιὲς τοῦ μυαλοῦ του, ἔβιωξε τῆς νυχτερίδες, ποὺ εἶχαν τρυπώσει μέσα του καὶ ἀραχνοῦφανε τὸν πολύτιμο τῆς ἐπιστροφῆς του τίμιο. Καὶ ἔγινε τὸ ὄνειρο ἀλήθεια. Καὶ τὸ παιδὶ γύρισε. Καὶ μέσα στὸ κοχύλι τοῦ σπιτιοῦ του, ἄρχισε νὰ ξεχνᾶῃ τὴ στιφάδα τῆς ἐξορίας.

Βάδιζε ἥσυχα, μὲ τὴ λαχτάρα τοῦ ἀποξεχασμοῦ καὶ κολύμπαγε μέσα στὴν πυχτὴ θάλασσα τῆς χαρᾶς του, τὴν καμωμένη ἀπὸ μέλι. Χώθηκε μέσα στὸ σπίτι του, κι' εἶπε νὰ ξαναφιάσῃ τὸ βουλιαγμένο ἄλμπουρο τοῦ Ἑλληνα πατριώτη.

Μά, μ' ἕνα τίποτα, μ' ἕνα ἀθῶο καὶ ἄκακο κοινὸ τραπέζι ὀλίγων φίλων, τὸ θεόρατο δένιρο, ποὺ ἤταν γεμᾶτο ἀπὸ τὸν ἀνοιξιάτικο ἀνθὸ τῆς ἐλπίδας, τὸ τίναξαν πάλι βίαια. Τὰ ἀστερένια λουλουδάκια τῆς ἐμπιστοσύνης του σκορπίστηκαν. Ἕνα πέλαγος ἀπὸ φωσφόρινες πούλιες ἔπεσαν σὰν ψόφια σκουλήκια καὶ μιὰ ταφόπλακα ἔθαψε πάλι τὴν καρδιὰ τοῦ παιδιοῦ. Τὸν μάζεψαν μάνι, μάνι, καὶ μὲ πόνο ἀσήκωτο, ποὺ μαραίνει τὰ εὐαίσθητα φυλλοκάρδια, τὸν τσουβάλιασαν γιὰ νὰ τὸν ρίξουν πάλι στὸ βαθὺ λάκκο τῆς ἐξορίας. Μὰ δὲν βαστᾶ ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου, νὰ κόψουν ἔτσι μὲ μιὰ χαντζαριά, ἀρώτητα καὶ ἀνεξέταστα, αὐτοὺς ποὺ περιμένουν νὰ πάρουν ἀντίδωρο ἀπὸ τὸ χῶμα τοῦ τόπου των, τὴ συγγνώμη. Δὲν μπορεῖ τ' ἀποκομμένο αὐτὸ σπλάχνο, νὰ τὸ πετάξουμε στὰ σκυλιά, νὰ τὰ μακελλάρο με στὴν ἐξορία γιὰ δεύτερη φορὰ καὶ νὰ ξαναφιάσουμε μὲ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια τὸν ἀέρα πάλι ἐχθροχνωτισμένο. Δὲν συμφέρει στὸν τόπο αὐτό, ποὺ εἶναι τίμιος καὶ μακρόθυμος, νὰ παίξῃ τὴν ἱστορία τοῦ Ἀβραάμ. «Ἔπαρε τὸ τέκνο σου καὶ ἀποκεφάλισέ το». Κι' ὅμως τέτοιος κλῆρος σκληρὸς ἔλαχε σὲ μᾶς ἐδῶ.

Εἶναι ἀσύμφερτο καὶ ἄπρεπο, νὰ βλογιοκόβεται ἡ ἐμπιστοσύνη, τοῦ κόσμου αὐτοῦ, ποὺ ἐμεῖς κυττᾶμε νὰ τοὺς μαζέψουμε στὴν τράτα μιᾶς πατριωτικῆς εὐλογίας. Καὶ θᾶταν σωστὸ νὰ γίνῃ ὅ,τι ἔγινε, ἂν εἶχες νὰ πῆς: «Κύτια, τὸν κανάκισα μὲ ἀγάπη τὸν μπούχτισα μὲ τὴν ὑπομονή μου, τοῦ ἔδωσα τὰ πλουμίδια καὶ τὴς φυγοῦρες ὅλες τοῦ ἐλεύθερου πολίτη, μὰ τὰ κατα-χράστηκε καὶ ἔστησε πάλι σημάδι τὴς ἰδέες του, πάνω στῆς ἐμπιστοσύνης μας τὴν ἄπλα». Τότε ναί. Μὰ ἔτσι, νὰ κλαυδεύουμε καὶ νὰ χαραμίζουμε τὰ σπλάχνα μας, δὲν τὸ σηκώνω. Κι' ἐγώ, ποὺ ἔχω δουλέψει μὲ τῆς πέννας τὸ μεράκι τὸν Ἐθνικὸ ἐνθουσιασμό, ποὺ ἔχω μὲ παγωμένα τὰ δάχτυλα καὶ μὲ θερμὴ τὴν καρδιὰ καταδικάσῃ αὐτούς, ποὺ πότισαν τὴν ἀδερφοσύνη μὲ αἷμα, αὐτοὺς ποὺ ἔσπειραν μὲ βόγγο τὸν ἑλληνικὸ κάμπο, τώρα ἀπομένω σαστισμένη γιὰ πράξεις ἀστόχαστες καὶ σκέψεις λυγνές, ποὺ κάνουν τὴν περιστέρα τῆς συγγνώμης ὕποπτη καὶ ἀθαλωμένη. Σίγουρα ἡ λύση αὐτή, οὔτε παρηγορεῖ, οὔτε ὠφελεῖ. Φέρνει μόνο τὴν πίκρα, γιατὶ τώρα ποὺ στεκόμαστε στὴν ἄγνωστη ἀποβάθρα, τώρα ποὺ τὰ ἀνθρωποκύματα κυνηγιῶνται γεμάτα μπουρί, τώρα στὸ σίφουνα καὶ στὶς τρικυμίες, ποὺ μᾶς πλησιάζουν, δὲν μᾶς μένει, πορὰ νὰ γελάσουμε καλωσυνάτα ὁ ἕνας στὸν ἄλλο καὶ νὰ σφίξουμε τὰ χέρια στὴ δύσκολη κι' δαιμονικὴ αὐτὴ ὥρα.

ΕΥΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ ΑΠΟ ΠΥΡΚΑΪΑΝ

ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἐκπρόσωπος τῆς Βρεταννικῆς ἀεροπορίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἓν μαχητικὸν ἀεροπλάνον τύπου «Χάντερ» ὑπέστη σοβαρὰς ζημίας ἀπὸ μυστηριώδη πυρκαϊάν, ἡ ὁποία ἐσημειώθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Λευκωσίας τὴν παρελθοῦσαν νύκτα.

Ὁ ἐκπρόσωπος προσέθεσεν ὅτι ἡ πυρκαϊὰ πιθανῶς νὰ ἦτο τυχαία, ἀλλὰ δὲν ἀποκλείεται νὰ πρόκειται καὶ περὶ δολιοφθορᾶς. Πάντως, τὸ ἀεροδρόμιον φρουρεῖται αὐστηρῶς.

Ἐξ ἄλλου εἰς κεντρικὴν ὁδὸν τῆς Λεμεσοῦ, ἐφονεύθη ὑπὸ Κυπρίων πατριωτῶν 1 Βρεταννὸς στρατιώτης, ἐνῷ ὡδήγει τὸ αὐτοκίνητόν του.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Κύπριος διδάσκαλος ἐφονεύθη χθὲς τὴν πρωΐαν, καθ' ὃν χρόνον ἤρχετο ἐπιβαίνων ποδηλάτου ἐκ μιᾶς ὁδοῦ τῆς Ἀμμοχώστου, κατευθυνόμενος εἰς τὸ σχολεῖον ὅπου ἐδίδασκε.

Χθὲς ἀνεκοινώθη ὅτι ὑπέκυψεν εἰς τὰ τραύματά του καὶ δεύτερος Βρεταννὸς ἀεροπόρος, ἐκ τῶν τραυματισθέντων τὴν παρελθοῦσαν Δευτέρα. Οὕτω ὁ ἀριθμὸς τῶν Βρεταννῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Κ.Α., τὸ τελευταῖον 8ήμερον ἀνῆλθον εἰς 14.

Η. Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΠΑΝΗΛΘΕ ΧΘΕΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐπιβαίνων τοῦ πολεμικοῦ «Πολεμιστής», ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην περιοδείας του ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς. Εἰς τὸν Πειραιὰ ὑπεδέχθησαν τὸν Ἄνακτα ἀνώτεροι αὐλικοὶ καὶ αἱ ἀρχαὶ Πειραιῶς.

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Φ.Δ.Ε. κ. Βενιζέλος θὰ ζητήσῃ νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῇ Α.Μ. Ἡ ἀκρόασις θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐκοινοποίησεν ἐγκύκλιον διαταγὴν πρὸς ἁπάσας τὰς στρατιωτικὰς Ἀρχάς, διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζει ὅτι ἐπιτρέπεται ἐφεξῆς ἡ ἀνακατάταξις ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐζήτουν τοῦτο. Ἡ ἀνακατάταξις θὰ εἶνε τρίμηνος.

ΕΝΩ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΣΤΥΝ. ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε. ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Η ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ ΑΠΕΙΛΕΙ ΕΘΝΙΚΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΠΛΕΕΙ ΠΡΟΣ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΝ

Ν. ΥΟΡΚΗ. Ἡ ἐφημερὶς «Ντέιλυ Νιοὺς» ἀναγράφει τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας προειδοποίησε πρὸ τριημέρου τὰς Ἀμερικανικὰς Ἑταιρίας Πετρελαίων ὅτι πρόκειται ἐντὸς ὀλίγου ν' ἀποστείλῃ